

Гриценко Володимир Володимирович,
курсант 2 курсу факультету
підготовки фахівців для органів
досудового розслідування,
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

Науковий керівник:

Новицька Ія В'ячеславівна,
викладач кафедри гуманітарних
дисциплін та психології
поліцейської діяльності
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

ПСИХОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ КОРУПЦІЇ НА ДЕРЖАВНІЙ СЛУЖБІ

Поняття «корупція» зустрічається у різних сферах життя: освіті, політиці, медицині та навіть на державній службі. Слід зазначити, що це негативне явище є джерелом політичних, соціальних та економічних проблем. Зокрема, воно пов'язане з падінням авторитету влади та престижу державних службовців. Тому корупція на державній службі суттєво впливає на рівень довіри населення до держави.

Слово «корупція» з латинської перекладається як «псування» або «розбещування», що характеризує вплив даного явища на суспільство та державний устрій в цілому. Багато словників та енциклопедій трактують поняття «корупція» як «корозія». Тож якщо об'єднати ці два підходи до характеристики корупції, можна визначити її як соціальну корозію, що руйнує органи державної влади, державу і суспільство в цілому [4, с. 19].

Актуальне визначення корупції надає американський філософ і політичний економіст Френсіс Фукуяма, який розглядає її з двох аспектів: економічного та політичного. Економічна складова цього поняття пов'язана із вилученням ресурсів з їх найбільш продуктивного способу вживання. Це діє як «регресивний податок», котрий підтримує елітне життя окремих соціальних класів за кошти інших осіб. Політична складова корупції проявляється у можливості стримувати владу від небажаних для «еліти» дій. Це все є перешкодою на шляху до демократії [5].

Державну службу не просто так визначають як одну із найсприятливіших сфер для виникнення корупційних ризиків. Вона є інститутом, який виконує державно-правові і соціально-політичні завдання та функції держави. До таких завдань і функцій слід віднести: здійснення державного нагляду та

контролю за дотриманням законодавства, управління державними фінансовими ресурсами, майном та контролю за їх використанням, управління персоналом державних органів та інше. Стаття 10 Закону України «Про державну службу» наводить перелік головних обов'язків державного службовця, а саме: поступове підвищення професійної кваліфікації, вдосконалення організації своєї роботи, прояв ініціативи та творчості у своїй роботі, а також сумлінне та законне виконання своїх службових обов'язків [3].

За результатами соціологічних досліджень особи, покликані виконувати функції держави, які мають низьку заробітну плату та слабкі соціальні гарантії, не можуть гідно себе забезпечувати, мають тенденцію звертатися до незаконних шляхів збільшення свого бюджету. Такі ж аспекти як моральність, ідейна стійкість, менталітет знаходяться далі по значущості. Хоча, на нашу думку, це також є обов'язковою складовою психологічного ставлення особи до корупції. Зазначені фактори стають вирішальними безпосередньо перед актом здійснення незаконного збагачення [1].

Слід також зазначити, що фактор недостатньої матеріальної забезпеченості більшою мірою характерний для державних службовців низьких та середніх чинів. Здавалося б, державні службовці вищих категорій могли б забезпечити собі високий рівень життя без фактів корупції, адже моральна та ідеологічна складові на високих посадах повинні бути достатньо сформованими. Натомість, можна дійти висновку, що ці складові не відіграють значимої запобіжної ролі у корупційній поведінці [2].

Отже, можна зі впевненістю сказати, що в нашій країні приділяється багато уваги фактам прояву корупції на державній службі. На тлі цього робляться висновки щодо ефективності того чи іншого органу влади, виносяться пропозиції стосовно вдосконалення та розв'язання проблем, пов'язаних із корупцією тощо. Сьогодні корупція стала актуальним джерелом загрози демократичним засадам держави і суспільства, національній безпеці та конституційному ладу України. Тому українське суспільство має демонструвати зацікавленість у боротьбі з корупцією, науковці та правники повинні досліджувати її прояви на державній службі з метою пошуку шляхів для попередження корупційної діяльності.

Список використаних джерел:

1. Молдован Е. С. Напрями запобігання та протидії корупції на державній службі: морально-ідеологічний аспект. Державне управління: теорія та практика. 2010. No2. [Електронний ресурс]. URL: http://www.nbu.gov.ua/ejournals/dutp/2010_2/txts/10mesmia.pdf (дата звернення: 15.05.2021).
2. Побережний В. В. Сутність та причини корупції в системі органів державної влади. [Електронний ресурс]. URL: <http://academy.gov.ua/ej/ej12/txts/10pvvodv.pdf> (дата звернення: 15.05.2021).
3. Про державну службу: Закон України від 10.12.2015 р. № 889-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/889-19/conv#n6> (дата звернення: 15.05.2021).
4. Темнов Е. И. Коррупция. Происхождение современного понятия. Актуальные проблемы теории и практики борьбы с организованной преступностью в России. Материалы

научно-практической конференции. М.: Московский институт МВД РФ, 1994. Вып. 3. С. 18-20.

5. Fukuyama, F. What is Corruption in Policy paper. Against Corruption: a collection of essays. Gov.Uk., 2016. Vol. 5. [Електронний ресурс]. URL: <https://www.gov.uk/government/publications/against-corruption-a-collection-of-essays/against-corruption-a-collection-of-essays> (дата звернення: 15.05.2021).

Гулак Максим Віталійович

здобувач вищої освіти факультету
підготовки фахівців для органів
досудового розслідування
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

Науковий керівник:

Шинкаренко Інна Олександрівна

кандидат психологічних наук, доцент,
доцент кафедри гуманітарних
дисциплін та психології поліцейської
діяльності Дніпропетровського
державного університету
внутрішніх справ

ВПЛИВ СОЦІАЛЬНИХ МЕРЕЖ НА ФОРМУВАННЯ ПІДЛІТКІВ

У наш час комп'ютери стали не тільки обов'язковим атрибутом на робочому місці, а й проникли в наші будинки. Повернувшись з роботи або навчання, багато хто з нас за звичкою вмикає комп'ютер і заходить в Інтернет, щоб відвідати новинні сайти, подивитися популярні відео або просто в пошуках інформації, що цікавить самого різноманітного характеру. І зовсім необов'язково, що це будуть різні сайти, спеціально призначені для перерахованих вище цілей. Сьогодні користувачі все частіше обмежуються окремою соціальною мережею.

В першу чергу користувача соціальної мережі характеризує інформація, розміщена на його сторінці. Саме вона дозволяє скласти уявлення про людину для тих, хто з ним мало знайомий. коли користувач заповнює анкету на сторінці сайту, він прагнути висловити свою індивідуальність. Але на ділі дуже часто на сторінках соціальних мереж ми можемо спостерігати схожі дані, одноманітні фото, цитування псевдо-філософських висловлювань, покликане розкрити читачеві «глибокий внутрішній світ» користувача. [2,с.126]

Сьогодні підлітки проводять в Інтернеті величезну кількість вільного часу, в тому числі і в соціальних мережах. Легко здогадатися, яким прикла-